

TARYBOS DIREKTYVA 2006/69/EB

2006 m. liepos 24 d.

iš dalies keičianti Direktyvos 77/388/EEB nuostatas, susijusias su tam tikromis priemonėmis, kuriomis siekiama supaprastinti apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu tvarką ir padėti užkirsti kelią mokesčių slėpimui ar vengimui, bei panaikinanti tam tikrus sprendimus dėl leidžiančių nukrypti nuostatų

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Siekiant užkirsti kelią mokesčių slėpimui ar vengimui ir supaprastinti apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu tvarką, Taryba atskiroms valstybėms narėms skirtingomis sąlygomis nustatė panašioms problemoms taikomas leidžiančias nukrypti nuostatas pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas ⁽³⁾ 27 straipsnio 1 dalį. Šių problemų sprendimas turėtų būti galimas visoms valstybėms narėms, įtraukiant atitinkamas nuostatas į šią direktyvą. Šios priemonės turėtų būti proporcingos ir taikomos tik konkrečiai problemai spręsti. Atsižvelgiant į tai, kad valstybių narių poreikiai yra skirtingi, tokių nuostatų įtraukimas turėtų būti apribotas visoms valstybėms narėms suteikiama galimybe prireikus priimti atitinkamas taisykles.
- (2) Valstybės narės turėtų galėti imtis veiksmų siekdamos užtikrinti, kad Direktyvoje 77/388/EEB numatytomis priemonėmis, susijusiomis su apmokestinamuoju asmeniu ir verslo, kaip veikiančios įmonės, perleidimu, nebūtų naudojamosi slepiant ir vengiant mokėti mokesčių.
- (3) Konkrečiomis ribotomis aplinkybėmis valstybės narės galėtų išsikišti sprendžiant klausimus dėl prekių tiekimo, paslaugų teikimo ir įsigijimų vertės nustatymo, siekiant užtikrinti, kad mokesstinės naudos tikslu pasinaudojus susijusiais asmenimis, būtų išvengta mokesčių pajamų netekimo.
- (4) Valstybėms narėms turėtų būti sudaryta galimybė į sandorio, kuris apima kliento pateikto investicinio aukso apdirbimą, apmokestinamąją vertę įtraukti to investicinio aukso vertę, jei dėl apdorojimo auksas praranda investicinio aukso statusą.
- (5) Turėtų būti pabrėžta, kad tam tikros ilgalaikio turto pobūdžio paslaugos galėtų būti įtrauktos į schemą, pagal kurią leidžiama ilgalaikio turto atskaitą tikslinti turto tarnavimo laikotarpiu, atsižvelgiant į jo faktinį panaudojimą.
- (6) Konkrečiais atvejais valstybėms narėms turėtų būti sudaryta galimybė nustatyti, kad prievolė apskaičiuoti ir mokėti PVM tenka prekes (paslaugas) gaunančiam asmeniui. Tai turėtų padėti valstybėms narėms supaprastinti taisykles ir užkirsti kelią mokesčio slėpimui ir vengimui nustatytuose sektoriuose ir sudarant tam tikrų rūšių sandorius.
- (7) Todėl Direktyva 77/388/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.
- (8) Todėl valstybėms narėms neturėtų būti sudaryta galimybė toliau naudotis atskiromis leidžiančiomis nukrypti nuostatomis, kurios joms buvo suteiktos atitinkamai Tarybos sprendimais, priimtais pagal Direktyvos 77/388/EEB 27 straipsnio 1 dalį, ir kurioms taikomos šios direktyvos nuostatos. Todėl atitinkami sprendimai turėtų būti aiškiai panaikinti. Ši direktyva nedaro įtakos priemonėms, kurias valstybės narės taiko pagal Direktyvos 77/388/EEB 27 straipsnio 5 dalį; ji taip pat nedaro įtakos leidžiančioms nukrypti nuostatoms, kurios buvo suteiktos pagal tos direktyvos 27 straipsnio 1 dalį ir kurios nebuvo panaikintos šia direktyva.
- (9) Tam tikrų šios direktyvos nuostatų taikymas turėtų būti neprivalomas ir šias nuostatas valstybės narės turėtų galėti iš dalies taikyti savo nuožiūra. Siekiant skaidrumo būtų tikslinga, kad valstybės narės per Pridėtinės vertės mokesčio patariamąjį komitetą, įsteigtą pagal Direktyvos 77/388/EEB 29 straipsnį, informuotų viena kitą apie pagal šią direktyvą priimtų nuostatų nacionalinį įgyvendinimą. Taip informuoti nereikėtų, jeigu, šia direktyva panaikinus sprendimą, tebetaikoma atitinkama nacionalinė priemonė arba jeigu išgaliojus šiai direktyvai baigiasi sprendimo galiojimas, o valstybė narė šią priemonę tebetaiko pagal šios direktyvos nuostatas,

⁽¹⁾ 2006 m. liepos 6 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 65, 2006 3 17, p. 103.

⁽³⁾ OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/18/EB (OL L 51, 2006 2 22, p. 12).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 77/388/EEB iš dalies keičiama taip:

1) 4 straipsnio 4 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybė narė, pasinaudodama antroje pastraipoje numatyta galimybe, gali patvirtinti bet kokias priemones, kurių reikia siekiant užkirsti kelią mokesčio slėpimui ar vengimui pasinaudojant šia nuostata.“;

2) 5 straipsnio 8 dalies antras sakinyss pakeičiamas taip:

„Prireikus, tais atvejais, kai prekes (paslaugas) gaunantis asmuo nėra vien apmokestinamą veiklą vykdančias asmuo, valstybės narės gali imtis reikalingų priemonių, kurių reikia siekiant užkirsti kelią konkurencijos iškraipymui. Jos taip pat gali patvirtinti bet kokias priemones, kurių reikia siekiant užkirsti kelią mokesčio slėpimui ar vengimui naudojantis šia nuostata.“;

3) 11 straipsnio A skirsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies d punkte išbraukiama antra pastraipa;

b) įrašomos šios dalys:

„5. Valstybės narės turi galimybę į prekių tiekimo ir paslaugų teikimo apmokestinamąją vertę įtraukti kliento pateikto neapmokestinamo investicinio aukso, apibrėžto 26b straipsnyje, vertę, kuris yra skirtas perdirbti ir kuris praranda PVM neapmokestinamo investicinio aukso statusą, kai tiekiamos tokios prekės ar teikiamos tokios paslaugos. Vertė, kuri turi būti naudojama, yra investicinio aukso atviros rinkos kaina, buvusi šių prekių tiekimo ir šių paslaugų teikimo metu.“

6. Siekdamas užkirsti kelią mokesčio slėpimui ar vengimui valstybės narės, gali imtis priemonių užtikrinti, kad prekių tiekimo ar paslaugų teikimo atveju apmokestinamoji vertė būtų lygi atviros rinkos kainai. Ši galimybė taikoma tik tokiam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui, kuris (-ie) vykdomas (-i) pasinaudojant valstybės narės apibrėžtais šeimos arba kitais artimais asmeniniais, valdymo, nuosavybės, narystės, finansiniais ar teisiniais ryšiais. Šiuo atveju teisiniai ryšiai gali apimti santykius tarp darbdavio ir darbuotojo, darbuotojo šeimos ar kitų asmenų, artimai susijusių su darbuotoju.“

Pirma pastraipa taikoma tik tokiais aplinkybėmis:

a) jeigu atlygis yra mažesnis už atviros rinkos kainą, o prekes (paslaugas) gaunantis asmuo neturi teisės į pilną PVM atskaitą pagal 17 straipsnį;

b) jeigu atlygis yra mažesnis už atviros rinkos kainą ir prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas neturi teisės į pilną PVM atskaitą pagal 17 straipsnį, ir prekių tiekimas ar paslaugų teikimas neapmokestinamas pagal 13 straipsnį arba 28 straipsnio 3 dalies b punktą;

c) jeigu atlygis yra didesnis už atviros rinkos kainą ir prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas neturi teisės į pilną PVM atskaitą pagal 17 straipsnį.

Valstybės narės gali apriboti tiekėjų (teikėjų) arba prekes (paslaugas) išigyjančių asmenų, kuriems taikomos šios pirmoje ar antroje pastraipoje nurodytos priemonės, kategorijas.

Valstybės narės informuoja pagal šios direktyvos 29 straipsnį įsteigtą komitetą apie visas naujas nacionalines priemones, patvirtintas pagal šios dalies nuostatas.

7. Šioje direktyvoje „atviros rinkos kaina“ – visa suma, kurią, siekdamas gauti atitinkamas prekes ar paslaugas, sandorio sudarymo metu, t. y. kai įvyksta prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, pirkėjas turėtų mokėti nepriklausomam tiekėjui ar teikėjui sąžiningos konkurencijos sąlygomis toje valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas.

Kai prekių tiekimo ar paslaugų teikimo neįmanoma priskirti jokiam panašiam sandoriui, prekių „atviros rinkos kaina“ yra suma, kuri yra ne mažesnė už tų prekių ar panašių prekių pirkimo kainą arba, nesant pirkimo kainos – prekių savikaina, nustatyta jų tiekimo metu; paslaugų „atviros rinkos kaina“ yra suma, apimanti visas apmokestinamojo asmens, teikiančio tas paslaugas, patirtas išlaidas.“;

4) 28f straipsnio 1 dalyje išdėstytas 17 straipsnio 4 dalies tekstas iš dalies keičiamas taip:

a) antros pastraipos a punkte žodžiai „21 straipsnio 1 dalies a ir c punktai“ pakeičiami žodžiais „21 straipsnio 1 dalies a, c ar f punktai arba 21 straipsnio 2 dalies c punktas“;

b) antros pastraipos b punkte žodžiai „21 straipsnio 1 dalies a punktą“ pakeičiami žodžiais „21 straipsnio 1 dalies a ar f punktus arba 21 straipsnio 2 dalies c punktą“;

5) 28f straipsnio 2 dalyje išdėstytame 18 straipsnio 1 dalies d punkto tekste žodžiai „21 straipsnio 1 dalis“ pakeičiami žodžiais „21 straipsnio 1 dalis arba 21 straipsnio 2 dalies c punktas“;

6) 20 straipsnio 4 dalis papildoma šia pastraipa:

„Valstybės narės gali taikyti 2 ir 3 dalį paslaugoms, kurių savybės turi panašią į paprastai ilgalaikiam turtui priskiriamų bruožų.“;

7) 28g straipsnyje išdėstytas 21 straipsnio 2 dalies tekstas papildomas šiuo punktu:

„c) Valstybės narės gali numatyti, kad mokesčių mokėti privalo pirkėjas, jeigu jis yra apmokestinamasis asmuo, kuriam tiekiamos tokios prekės ar teikiamos tokios paslaugos:

- i) su nekilnojamuoju turtu susijusių statybos paslaugų, įskaitant remonto, valymo, priežiūros, keitimo ir griovimo paslaugas, teikimas, taip pat statybos darbų perdavimas, kuris pagal 5 straipsnio 5 dalį laikomas prekių tiekimu;
- ii) aprūpinimas personalu, vykdančiu i papunktyje nurodytą veiklą;
- iii) nekilnojamojo turto tiekimas, kaip nurodyta 13 straipsnio B skirsnio g ir h punktuose, jei tiekėjas yra pasirinkęs apmokestinti tiekimą pagal to straipsnio C skirsnio b punktą;
- iv) panaudotų medžiagų ir panaudotų medžiagų, kurios neperdirbtos netinkamos dar kartą naudoti, gamybinių ir negamybinių atliekų, perdirbamų atliekų, iš dalies perdirbtų atliekų, laužo tiekimas ir tam tikrų M priede išvardytų konkrečių prekių tiekimas ir paslaugų teikimas;
- v) prekių tiekimas, kai jas vienas apmokestinamasis asmuo kaip įkaitą (garantiją) tiekia kitam asmeniui, kad būtų įvykdyti įkaito (garantijos) reikalavimai;
- vi) prekių tiekimas, teisę į nuosavybę perleidus perėmėjui ir jam pasinaudojus šia teise;
- vii) nekilnojamojo turto, kurį skolininkas perleidžia priverstinio pardavimo tvarka, tiekimas.

Taikydamos šį punktą valstybės narės gali numatyti, kad apmokestinamasis asmuo, kuris taip pat vykdo veiklą ar sandorius, kurie pagal 2 straipsnį nelaikomi apmokestinamu prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, jam patiektų prekių ir suteiktų paslaugų atžvilgiu bus laikomas apmokestinamuoju asmeniu, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje. Neapmokestinamoji viešosios teisės institucija gali būti laikoma apmokestinamuoju asmeniu jai patiektų prekių ir suteiktų paslaugų, kaip nurodyta v, vi ir vii papunkčiuose, atžvilgiu.

Taikydamos šį punktą valstybės narės gali patikslinti prekių tiekimo ir paslaugų teikimo rūšis bei tiekėjų (teikėjų) arba prekes (paslaugas) išsigyjančių asmenų, kuriems gali būti taikomos šios priemonės, kategorijas. Jos taip pat gali šios priemonės taikymą apriboti ir taikyti ją tik tam tikram prekių tiekimui ar paslaugų teikimui, išvardintam M priede.

Valstybės narės informuoja pagal 29 straipsnį įsteigtą komitetą apie visas naujas nacionalines priemones, patvirtintas pagal šio punkto nuostatas.“;

8) Pridedamas šios direktyvos I priede esantis M priedas.

2 straipsnis

Šios direktyvos II priede išvardyti sprendimai netenka galios nuo 2008 m. sausio 1 d.

3 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įgyvendina šią direktyvą.

Nuo ne vėliau kaip 2008 m. sausio 1 d. jos taiko nuostatas, kurios būtinos 1 straipsnio 3 daliai, susijusiai su Direktyvos 77/388/EEB naujo 11 straipsnio A skirsnio 7 dalimi, ir 1 straipsnio 4 daliai, susijusiai su Direktyvos 77/388/EEB 17 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose, 28f straipsnio 1 dalyje išdėstyta redakcija, esančia nuoroda į tos direktyvos 21 straipsnio 1 dalies f punktą, įgyvendinti.

Valstybės narės, priimdamos nuostatas pagal šią direktyvą, perduoda šių nuostatų tekstus Komisijai, kuriuose turi būti daroma nuoroda į šią direktyvą arba tokia nuoroda turi būti daroma juos oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2006 m. liepos 24 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
K. RAJAMÄKI

I PRIEDAS

„M PRIEDAS

Prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, nurodytų 21 straipsnio 2 dalies c punkto iv papunktyje, sąrašas

- a) juodųjų metalų ir spalvotųjų metalų atliekų, laužo ir panaudotų medžiagų, įskaitant pusgaminių atliekas, atsiradusias perdirbant, gaminant ar lydant juoduosius arba spalvotuosius metalus ar jų lydinius, tiekimas;
  - b) juodųjų metalų ir spalvotųjų metalų pusgaminių tiekimas ir tam tikrų susijusių perdirbimo paslaugų teikimas;
  - c) atliekų ir kitų perdirbamų medžiagų, kurias sudaro juodieji metalai ir spalvotieji metalai, jų lydiniai, šlako, pelenų, nuodegų ir gamybinių atliekų, kurių sudėtyje yra metalų arba jų lydinių, tiekimas ir šių prekių atrankos, išpiaustymo, suskirstymo ir presavimo paslaugų teikimas;
  - d) juodųjų ir spalvotųjų metalų atliekų, atraizų, laužo, atliekų ir panaudotos bei perdirbamos medžiagos, sudarytos iš duženų, stiklo, popieriaus, statybinio kartono ir kartono, skudurų, kaulų, odos, dirbtinės odos, pergamento, neišdirbtų kailių ir odos, sausgyslių ir gyslių, virvės, lyno, trosų, kabelių, gumos ir plastiko tiekimas ir su šiomis atliekomis susijusių tam tikrų perdirbimo paslaugų teikimas;
  - e) šiame priede nurodytų perdirbtų medžiagų tiekimas jas išvalius, išpoliravus, atrinkus, iškarpius, suskirsčius, supresavus ar išliejus į luitus;
  - f) laužo ir atliekų, gautų apdorojus pagrindines medžiagas, tiekimas.“
-

II PRIEDAS

Sprendimų pagal Direktyvos 77/388/EEB 27 straipsnį, kurie panaikinami šia direktyva, sąrašas

Tarybos sprendimas, leidžiantis Jungtinei Karalystei nustatyti nuo šeštosios direktyvos nukrypstančią priemonę, kurios tikslas – nustatius specialią mokesčių apskaitos schemą išvengti tam tikrų sukčiavimo ar vengimo mokėti mokesčius atvejų, susijusių su aukso, aukso monetų ir aukso laužo tiekimu tarp apmokestinamų asmenų ⁽¹⁾, laikomas priimtu 1984 m. balandžio 15 d.;

Tarybos sprendimas, leidžiantis Jungtinei Karalystei taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 77/388/EEB 11 straipsnio ⁽²⁾, laikomas priimtu 1987 m. balandžio 11 d.;

Tarybos sprendimas 88/498/EEB ⁽³⁾, leidžiantis Nyderlandų Karalystei taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Tarybos direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnio 1 dalies a punkto;

Tarybos sprendimas, leidžiantis Prancūzijos Respublikai taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 77/388/EEB 2 ir 10 straipsnių, laikomas priimtu 1997 m. vasario 18 d. taikant Direktyvos 77/388/EEB 27 straipsnio 4 dalies 1977 m. gegužės 17 d. redakcijoje nustatytą tvarką. Šis sprendimas priimtas po to, kai 1996 m. gruodžio 18 d. apie prašymą buvo pranešta valstybėms narėms;

Tarybos sprendimas 98/23/EB ⁽⁴⁾, leidžiantis Jungtinei Karalystei pratęsti priemonę, nukrypstančios nuo Direktyvos 77/388/EEB 28e straipsnio 1 dalies, taikymo laikotarpį;

Tarybos sprendimas 2002/439/EB ⁽⁵⁾, leidžiantis Vokietijai taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnio;

Tarybos sprendimas 2002/880/EB ⁽⁶⁾ dėl leidimo Austrijai taikyti priemonę, darant išimtį Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsniui;

Tarybos sprendimas 2004/290/EB ⁽⁷⁾, leidžiantis Vokietijai taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnio;

Tarybos sprendimas 2004/736/EB ⁽⁸⁾, leidžiantis Jungtinei Karalystei taikyti specialią priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 77/388/EEB 11 straipsnio;

Tarybos sprendimas 2004/758/EB ⁽⁹⁾, leidžiantis Austrijai taikyti priemonę, nukrypstančią nuo Direktyvos 77/388/EEB 21 straipsnio.

⁽¹⁾ OL L 264, 1984 10 5, p. 27.

⁽²⁾ OL L 132, 1987 5 21, p. 22.

⁽³⁾ OL L 269, 1988 9 29, p. 54.

⁽⁴⁾ OL L 8, 1998 1 14, p. 24. Sprendimas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2003/909/EB (OL L 342, 2003 12 30, p. 49).

⁽⁵⁾ OL L 151, 2002 6 11, p. 12.

⁽⁶⁾ OL L 306, 2002 11 8, p. 24.

⁽⁷⁾ OL L 94, 2004 3 31, p. 59.

⁽⁸⁾ OL L 325, 2004 10 28, p. 58.

⁽⁹⁾ OL L 336, 2004 11 12, p. 38.